

Politični ogled.

Kranjsko. V okraju Kranj—Škofja Loka —Tržič je živahno volivno gibanje. Katoliško-narodna stranka prireja pridno ljudske shode, na katerih nastopa nje vrli kandidat župan Franc Demšar, ki bo izvoljen z ogromno večino glasov. Liberalci si drugače ne morejo pomagati, da vpijejo proti Demšarju in lažejo, da se kar kadi. Vse drugo mu poreko, samo človek ne. Ker ne upajo nastopiti pred značajnimi gorenjskimi močmi kot liberalci, so osnovali »neodvisno kmetško stranko« in postavili za svojega kandidata župana Novaka iz Mavčič, ki pa je imel koj pri prvem nastopu tako smolo, da so ga njegovi lastni soobčani dvakrat nesli iz dvorane. Sedaj se bo pokazalo, kako navdušeno in krepko stoji pošteno katoliško slovensko ljudstvo za svojimi voditelji.

Koroško. Pri občinskih volitvah v Glinjah so v drugem in tretjem razredu s sijajno večino zmagali Slovenci. Ta volitev je jasen dokaz, da se tudi na Koroškem že dani in se ljudstvo vedno bolj zaveda svojih pravic in svoje slovenske narodnosti, posebno v krajih, kjer plodono delujejo narodne posojilnice in hranilnice kakor deluje posojilnica v Glinjah. — Pri občinskih volitvah v Dobri vasi pa so v prvem in drugem razredu (z večino 5 glasov) zmagali nemčurji. Kdaj bodo vendar tudi na Koroškem spoznali tudi taki posestniki, ki imajo par grošev več pod palcem kot drugi kmetje, da vendar ni prav nič »nobel« biti izdajca svojega naroda. Tretji razred pa je pokazal sijajno, kako so probujeni dobrirovaški kmetje, oddal je namreč 135 slovenskih glasov. Živeli zavedni volilci!

Hrvaško. Dolgo so se obotavljali hrvaški katoliški mošnje in pravili, da pri njih ni brezvercev in liberalcev. A sedaj so vendar prišli do prepričanja, kako krvavo je potreben tudi za Hrvate list, ki bo neustrašeno branil pravice hrvatskega naroda boreč se pod zastavo svetega križa. V Zagrebu se je ustanovilo prejšnji teden hrvaško katoliško tiskovno društvo, ki si je postavilo glavno nalogo izdajati katoliško-naroden dnevnik. Na čelu temu društvu so hrvaški škofje, med njimi

lahko pri srcu, kakor bi se mu odvalil težak kamen s prsi.

Tudi naš znanec je čutil to. Dolgo, dolgo že ni čul te pesmi, saj tako veličastno ne. Milo se mu je storilo. Vso krasoto lepega slovenskega jezika je občutil sedaj in vroč vzdih mu je poletel proti nebesom, kot zahvala vstalemu Zveličarju, da je sin matere Slave, da je sin slavnega naroda.

In župnik je zapel tako mило in zvoneče, kakor bi klical vse kristijane, vse ljudi v in izven nje k veselju, k radosti:

»Zveličar gre iz groba ...«

In zopet mu je odgovorila množica:

»Ob moč je smrt trohnoba ... Aleluja! Aleluja!«

Jurija oblijejo solze. Ali ne veljajo tudi njemu besede veličastne, krasne? Ali ni tudi on kakor bi vstal iz groba, od smrti ter prišel v hišo svojih starišev, da jim prinese oni radostni glas »Aleluja!«? ...

Zvonovi so potihnili, cerkev se je spraznila in ljudstvo se je zgubilo na svoje domove. Pri Grabarjevih je veselje; vse je živo. Radostni in veseli obrazi. Mati in oče sta kakor bi se pomladila, brhka sestra se suče v sobi, kakor vrtavka in se ne more nagledati toliko časa pogrešanega brata. Vse se je kazalo, da je tudi pri njih v resnici doma oni tajinstveni in veseli »Aleluja«. Po vasi pa je šla kakor blisk novica, da se je vrnil od vojakov Grabarjev Jurij. Spraševanju, pripovedovanju in čudenju ni bilo ne konca ne kraja. Jurij pa je s ponosom pripovedoval o junaških bratih Srbih, o hrabrih Slovencih in ponosno povdarjal, da »narod naš je narod Slave, stare korenine prave!«

tudi največji dobrotnik hrvatskega naroda škof Josip Juraj Strossmayer, in zaslužni katoliški politik poslanec Breztyensky. Prelepemu podjetju želimo katoliško-narodni Slovenci obilnega vspeha in sadu za tlačeno hrvatsko ljudstvo.

Balkan. Položaj na Balkanu se je vsled težav, katere napravlja turška vlada izvrševanju reform, tako poostiril, da sta Rusija in Avstrija turški vladi poslali noto, v kateri pravita, da vstrajata pri zahtevi popolne izvedbe reform in grozite, da bodo vlasti izvajale iz odklonitve ali zavlačevanja reform posledice, ki bi sultanovo vlado najhujše zadele. Takih odločnih besedi se vlasti doslej še niso posluševale. Sklepati bi se dalo iz tega, da je njihovega potrpljenja konec in da se bodo poslužile drugih sredstev, če se bo Turčija predrnula vlasti še dalje vleči za nos, to se pravi, da bodo dale turškim širokohlačnikom poduhati avstrijskega in ruskega — smodnika.

Minister — tat. V Italiji imajo zopet nov javni škandal. Iz sklepni računov zadnjega leta italijanskega naučnega ministrstva se je pokazalo, da je bivši naučni minister Nasi zapravljajl uradni denar. Iz podpornega zaklada za učitelje je dobilo podpor 2360 oseb, a med temi jih je res v službi samo 280. Za razna potovanja je bilo izdanih 80.000 lir, a pobotnic je samo za 3000 lir. Za njegovo pisarno se je porabilo v petih mesecih 28.000 lir. Za vezanje knjig se je izdalo 15.000 lir, toda teh knjig ni nikjer. Tudi pobotnice izdanega denarja so večinoma ponarejene. Sestavila se je parlamentarna komisija, da vso stvar preišče. Dosedaj je dokazano, da je poneveril nad četrt milijona lir. Brez opazk in vpitja priobčujejo to vest prostozidarski in liberalni listi, ker tako lepo je spolnoval svoje ministrske dolžnosti — njihov mož. Poneveril naj bi kak mežnar v skriti zagorski vasi par kronic in zagrmela bi ta banda in kazala s prstom na — klerikalce in gotovo zahtevala, naj zaprejo zato papeža!

Dopisi.

Mala Nedelja. Bil je res lep božji dan v nedeljo, ne pretoplo in ne premrzlo, nalašč kakor za izprehod. Da vam povem, tako vreme mi res najbolje ugaja, kajti po letu mi je preveč vroče, čeravno nisem debel, po zimi pa me navadno zeče. Uživati hočem torej sedaj vso veselje izprehoda. Končavši svoj samogovor, sem poiskal v kotu debelo, grčavo palico, spomnivši se reka: »Opreznost nikoli ne škoduje«. Ko jo tako oborožen maham proti gostilničarju Miklnu, občutim hipoma v moje največje začudenje, da se je polastila mojih nog neka nenavadna teža. Aha, sem si mislil, sva že skupaj s tistim slavnoznanim drakovskim blatom na drakovski cesti. Drakovskim, pravim, kajti zvedel sem iz zanesljivega vira, da si bodo Drakovci za svojo originalno cestno blato kupili patent. Za svojo brezbriznost glede oskrbe cest imajo obljubljeno pohvalno pismo. — Hm! Grdo pa je res za Drakovce in tudi za Moravce, da si ceste ne popravijo. Ko sem z velikim naporom in težavo prikobacal iz blata, sem pod Zoračevim oskorišom napravil trden sklep in svečano prisego, da v to stran ne grem dotlej na sprehod, dokler ne popravijo Drakovci s pomočjo Morave ceste. Na delo torej!

Iz Vidma. (»Štajerc« in misjon.) O misjonu, ki se je nedavno obhajal na Vidmu, je spregovoril modro besedo tudi »Štajerc«. Pravi, da »so duhovniki na vse kriplje hvalili in priporočali klerikalne časopise« ter pristavlja: »no sedaj vemo, zakaj se prirejajo misjoni, to si bomo zapomnili«.

Po teh besedah bi sodil, da je »Štajerc« pričakoval, da bodo misjonarji na vse kriplje hvalili in priporočali neklerikalne, to je nekrščanske, liberalne in nemškutarske časopise. Posebno bi »Štajercu« ugajalo, če bi še njega

na misjonih na vse kriplje pohvalili in priporočali ljudstvu. Ljubi »Štajerc«! tu si se pa zmotil. Takšnega duhovnika pač zastonj iščeš, da bi mogel tebe pohvaliti in ljudem priporočati. Dokler boš spodkopaval našemu ljudstvu poštenje in narodnost, je tudi dolžnost vsakega Slovenca, duhovnika in neduhovnika, da te spodbija vsepovsodi in priporoča namesto tebe krščanske, — ali kakor ti pišeš — klerikalne časnike. — Kar pa »Štajerc« pripazuje, da si hoče zapomniti, zakaj se prirejajo misjoni, je pa vendar lepo od njega. Drugod sicer že znajo, kaj je namen misjonov. Misjoni se prirejajo, da se naše ljudstvo obvaruje duševne kuge, naj jo že razširjajo brezvestni ljudje ali nekrščanski časopisi. To si bo »Štajerc«, kakor je obljubil, zapomnil in če se slednjič poboljša, bodo misjonarji še njega »na vse kriplje« hvalili in priporočali.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo ima dne 10. aprila v mali dvorani Narodn. doma v Mariboru letošnji občni zbor. Začetek ob 3. uri popol. Drž. poslanec in dežel. odbornik gosp. Franc Robič bo ob tej priliki poročal o političnem položaju. K obilni udeležbi vabi odbor.

Katol. politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 24. aprila (tretjo nedeljo po Veliki noči) zborovanje pri Janezu Gabenšku na Lesičnem. Odlični govorniki so obljubili svojo pomoč.

Vstajenje. Zvonovi slovesno in prijazno vabijo, radostni streli odmevajo v solnčni dan, vse se pripravlja in oblači v novo obleko, vsakemu se nekam mudi, ker danes ne sme zamuditi prelepe svečanosti, srca utripljejo hitreje in živeje ... Fantje, ki so stali pod lipo, so že odšli proti cerkvi, le še kaka mamica, ki je imela opraviti z družinico, hiti v božji hram. Ura odbije. Strel zagrmí, da se stresejo okna božjega hrama, zvonovi zapoje veličastno, svečano, duhovnik v božjem grobu pa zapoje z jasnim glasom aleluja, vstal je ... Mlada lica zažare veselja, starčku zaigra srce radosti, da se začuti spet mladega, iz vseh grl pa zadoni kot močan odmev vesela aleluja. Bandera zavihrajo, procesija se pomiče po vasi, ozračje pretresajo streli, zvononje in radostni spevi. Končano. Pod lipo se zbira staro in mlado, drug drugemu stiskajo pristrčno roke in si voščijo vesele in srečne praznike. Kakor prijatelj prijatelju, sorodnik sorodniku, želimo tudi mi vsem naročnikom, sotrudnikom in in prijateljem veselo, srečno alelujo!

Promocija. Doktorjem vsega zdravilstva je bil promoviran na graškem vseučilišču g. Makso Pregel iz Brežic.

S pošte. Prestavljeni so: poštna asistenta Franc Irgolič iz Celja v Maribor, Martin Gratz iz Ptuja v Celje, potem poštni upravitelj Anton Frissnik iz Maribora v Gradec.

Mariborske novice. V tukajšnjem kopalšču je padel hišni posestnik Jan. Schnut iz Jožefove ulice tako nesrečno, da si je zlomil nogo ter na roki težko poškodoval. — Minoli petek so vprizorili naši diletantje igro »Odgojitelj Lanovec«, ki je precej dobro uspela. Samo obisk je bil zelo slab. — Prihodnji mesec se bodeta vprizorili dve gledal. predstavi in sicer »Legijonarji« in pa »V znamenju križa«. Vse natančno prihodnjič! — Na velikonočni četrtek so mil. knezoškof umivali noge sledečim starčkom: Franc Matuškovič (95 let), Sebastijan Čerček (89 let), Anton Kocbek (86 let), Štef. Ribič (83 let), Jurij Veingerl (82 let), Val. Biber (82 let), Mih. Cehner (81 let), Jak. Vaidaher (78 let),